

הגמרא הביאה שלפי רבי אלעזר עולה
 שהקדישה להקריבה בבמת יחיד ושחטה
 בבמת יחיד, והכניסה למחיצות של במה גדולה, המחיצות קלטוה לכל
 דבר. הסתפק רבי זירא, מה הדין אם אחרי ששחטה בבמה קטנה הכניסה
 לפנים והוציאה לחוץ. האם המחיצות של במה גדולה קלטוה וצריכים
 להחזירה לפנים, ולנהוג בה את דיני במה גדולה. ואם היא קרבן שלמים
 צריך להחזירה ולהניף את החזה והשוק וליתנם לכהן. או שכיון שחזרה
 לחוץ חזרה לדין קדשי במה קטנה?

ק"ק שש' בדרום מועלין בהם עלו על
 המזבח רבה א' ירדו רב יוסף א' לא ירדו
 ואומרת הגמרא שלכאורה הדבר תלוי
 במחלוקת רבה ורב יוסף. שנינו במשנה
 במעילה, קדשי קדשים¹⁸⁷⁰ ששחטן בדרום יש בהם דין מעילה, ולא
 אומרים שהוא כמו שחנקם והם כקדשים שמתו שיצאו מידי מעילה.
 והסתפקו בגמרא, מה הדין אם עלו על המזבח, האם הם כקדשים
 שפסולם בקדש שאם עלו לא ירדו, או שירדו. רבה אמר שאם עלו ירדו
 מפני שאינם דומים לשאר קדשים פסולים שפסולם בקדש מפני שקרבן
 שנשחט שלא במקומו הוא כמו שחנקו. ורב יוסף אמר שאם עלו לא
 ירדו. לרבה שאמר שהמזבח אינו קולט קדשים שנשחטו שלא במקומם,
 גם המחיצות של במה גדולה לא קולטות קדשים שנשחטו מחוץ להן.
 לרב יוסף שאמר שהמזבח קולטם גם המחיצות קולטות ודינם כקדשי
 במה גדולה¹⁸⁷¹.

דוחה הגמרא שהספק של רבי זירא אינו
 תלוי במחלוקת רבה ורב יוסף. אפשר לומר
 שרבה לא אמר שקדשי קדשים ששחטם בדרום ועלו על המזבח ירדו,

עד כאן לא א' רבה אלא במזבח עד
 כאן לא א' ר"י אלא במקום אחד

1870 ולא גורסים דאיתמר ולא גורסים אם עלו לא ירדו ומשנה היא במסכת מעילה. רש"י.
 1871 גרסת רש"י היא בעי רב אדא עולת במת יחיד שהכניסה בפנים וחזר והוציאה לחוץ מהו מי אמרינן כיון
 דעיילא לה קלטת להו מחיצות או דלמא כיון דהדור הדור לאו היינו דרבה ורב יוסף דתנן קדשי קדשים ששחטן
 בדרום מועלין בהן. ואיבעיא להו מהו שירדו רבה אמר ירדו רב יוסף אמר לא ירדו. תיבעי לרבה תיבעי לרב
 יוסף. אבל בספרים ישנים גורסים קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן אם עלו לא ירדו. ואיבעיא להו ירדו
 מהו שיעלו רבה אמר לא יעלו רב יוסף אמר יעלו תיבעי לרבה כו'. ומדובר במשלה בהן האור ולכ"ע אם עלו לא
 ירדו. תוס'.

במזבח שמקדש את הראוי לו ואינו מקדש את שאינו ראוי לו. וקדשי קדשים ששחטם בצפון כמו שחנקם ואינם ראויים למזבח. אבל מחיצה של במה גדולה קולטת אפילו דבר שאינו ראוי לה, קדשים שנשחטו בבמה קטנה. ואפשר לומר שרבי יוסף אמר שהמזבח מקדש קדשי קדשים ששחטם בדרום מפני שכל העזרה נחשבת למקום אחד, אבל מחיצות של במה גדולה לא קולטות קדשי במה קטנה מפני שפנים למחיצות וחוץ למחיצות הם שני מקומות. והגמרא נשארה בתיקו והספק של רבי זירא לא נפשט.

הספק של ר' ינאי אם אברי במת יחיד שעלו למזבח ומשלה בהם האש ירדו ומביאה הגמרא את הספק שהיה לרבי ינאי בדבר שהיה פשוט לרבה לצד אחד, ולרב יוסף לצד שני. אברי עולה שהוקדשה לבמה קטנה ונשחטה בבמה קטנה, והכניסם למחיצות של במה גדולה ועלו על המזבח. האם ירדו מן המזבח, מפני שהעולה נשחטה בבמת יחיד שלגבי במה גדולה אינה מקומה. וכרבה שאמר בקדשי קדשים ששחטם בדרום שאם עלו למזבח ירדו. או שכיון ונתקדשו על ידי המזבח לא ירדו, כרב יוסף. ואומרת הגמרא שרבי ינאי לא הסתפק שירדו כשלא משלה בהם האש. והספק היה כשמשלה בהם האש, האם נעשו כלחמו של המזבח או לא. והגמרא נשארה בתיקו והספק של רבי ינאי לא נפשט.

הגמרא מביאה שנחלקו אמוראים בעולת במת יחיד ששחטה בלילה רב אמר כשרה ושמואל אמר פסולה¹⁸⁷². ורב ושמואל נחלקו בתירוץ על הקושיה של רבי אלעזר. שהקשה רבי אלעזר סתירה בין הכתוב בספר שמואל: "וַיֹּאמֶר בְּגִדְתָם גָּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אָבֹן גְּדוּלָּה", בעוד יום מפני ששחיטת לילה פסולה בבמה קטנה¹⁸⁷³. לבין הכתוב בפסוק הבא: "וַיִּגְשׁוּ כָל הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְּיָדוֹ הַלֵּילָה וַיִּשְׁחֲטוּ שָׁם"? שמואל מתרץ את הסתירה שהפסוק שאומר ששחטו בלילה מדבר בבהמות חולין, והפסוק שאומר שישחטו ביום מדבר בקדשים. ורב מתרץ, ששאל אמר שישחטו ביום

¹⁸⁷² הגרסא בגמרא שלנו חד אמר כשרה וחד אמר פסולה. ורש"י גורס רב אמר כשר ושמואל אמר פסול. וכן הגרסא בכת"י.

¹⁸⁷³ והתם במה קטנה הואי שהרי במלחמה היו רודפים אחרי פלשתים. רש"י.

בהמות שהוקדשו לבמה גדולה, והכתוב שאומר שהם שחטו בלילה מדבר בקדשי במה קטנה.

ועולת במת יחיד רב א' טעונה הפשט
ונתוח ר' יוחנן א' אינה טעונה
במת יחיד. רב אמר אינה טעונה הפשט

וניתוח, ורבי יוחנן אמר טעונה הפשט וניתוח. ונחלקו במה ששנינו בברייתא, רבי יוסי הגלילי אומר, העולה שהקריבו ישראל במדבר אין טעונה הפשט וניתוח, שאין הפשט וניתוח אלא מאהל מועד ואילך. רבי יוחנן סבר שמהקמת אהל מועד אין הבדל בין במה גדולה לבמה קטנה, ועולת במת יחיד טעונה הפשט וניתוח. ורב סבר שעולה טעונה הפשט וניתוח בבמה גדולה ולא בבמה קטנה.

ושנינו בברייתא כרבי יוחנן, אלו דברים שנוהגים בבמה גדולה ולא בבמה קטנה: קרן, וכבש, ויסוד, וריבוע בבמה גדולה, כיור וכנו חזה ושוק¹⁸⁷⁴. דברים ששוותה במה גדולה לבמה קטנה: שחיטה, הפשט וניתוח דם זריקה מתיר את הבשר, פיגול מומין וזמן¹⁸⁷⁵.

תנו רבנן, מניין לומדים שקרבן נפסל בנותר
בבמה קטנה¹⁸⁷⁶? שהיינו יכולים לומר שזמן
זאת תורת זבח השלמים לעשות
זמן במה קטנה כבמה גדולה

אינו פוסל בבמה קטנה שהרי התורה אמרה שהלך ישרף, והתורה אמרה שהיוצא ישרף¹⁸⁷⁷. וכמו שיוצא כשר בבמה קטנה, שהרי היא כשרה בלא מחיצות, אף לן כשר בבמה קטנה? ולא קל וחומר הוא מעופות, אם זמן פוסל בעופות אף שאין המום פוסל בהם, במה קטנה שהמום פוסל בהם קל וחומר שזמן פוסל בבמה קטנה! מה לעופות שכן הזר פסול בהם ולכן גם זמן פוסל בהם, תאמר בבמה שזר כשר בה וגם זמן כשר בה? תלמוד לומר: "וְזֹאת תֹּרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים", תורה אחת לכל השלמים ואפילו לשלמי במה קטנה למה שאמור בענין. לעשות זמן במה קטנה כזמן במה

1874 בחזה ושוק כתוב תנופה לפני ה' (ויקרא ז). רש"י.

1875 שחיטה הפשט וניתוח כו' שלא מצאנו בהם מיעוט.

1876 בדקדוקי סופרים כ' שלא גורסים את המוקף בסוגריים (אמרה תורה: לן ישרף ופיגול ישרף, מה פיגול פסול בבמה, אף לן פסול בבמה; או כלך לדרך זו, מפני שהגמרא תלמד שפיגול פסול בבמה רק בהמשך בע"ב. וכן בכת"י. וראה רש"י.

1877 בפסחים (דף פב) לומדים שיוצא פסול מ"הן לא הובא את דמה אל הקדש, פנימה היתה לפיכך אכל תאכלו אותה אבל אם לא היתה פנימה ראויה לישרף.

הדרן עלך פרק 'פרת חטאת'
וסליקא לה מסכת זבחים.